

РЕШЕНИЕ

№ 3476

гр. София, 25.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав,
в публично заседание на 29.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **7884** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на П. И. Я. срещу решение № 1009/26.06.2020г. на Директора на Дирекция "ОДОП"-С., по повод обжалване на РА № Р-222210109002030091-091-001/24.03.2020г. След направено уточнение от жалбоподателя, предмет на оспорване са само констатациите на ответника относно 2017г., т.е РА се оспорва пред съда, в частта неотменена с решението, касаеща задълженията за 2017г.

С жалбата се излагат доводи, че обжалваният акт е постановен в противоречие с материалноправните разпоредби и несъответствие с целта на закона. Неправилно решаващият орган не му е отчел подадено възражение по чл.117, ал.5 от ДОПК, каквото е подал в деловодството. Възражава, че неправилно при извършване на приходно- разходната част издаващият орган е приел ,че не е налице никакъв разход , извършен от П. Я. , при осъществяваната от него търговска дейност. Към преписката са представени писмени доказателства , установяващи извършени от негова страна разходи, които органа по приходите изобщо не бил разгледал и не бил взел предвид при издаване на РА и потвърждаващото го решение. Счита, че са неправилни изводите на органа по приходите, че щом като съконтрагент на търговеца Я. не е отчел продажба на стоки, то такава реално не е реализирана. Дори и в хипотезата на лице, което се представя за съконтрагент на Я. с чужд документ за самоличност това не означава по никакъв начин, че няма продажба. От представените и приложени към ревизионната преписка писмени доказателства, безспорно се установяват продажби, извършени разходи както и реалната печалба , която е получил при извършваната

търговска дейност. С оглед на това обжалва така определените от органите по приходите суми - данъчна основа за облагане в размер на 34 421, 35 лв. и дължим данък - 5 163.20 лв., вместо декларираната и внесена от него сума от 525 лв. или наличие на 4 638, 20 лв. дължим данък за довносяне.

В съдебно заседание, представляван от адвокат А., жалбоподателят претендира уважаване на жалбата. Позовава се на представена информация от БДС, че личната карта на лицето В. К. П., от чието име са представени доказателства за извършени разходи, които НАП не признава – такава лична карта е имало и друг се е възползвал от името на доверителя ми, доверителят ми не е могъл да знае, че тази лична карта е невалидна, поради което моли да не се признава сделката и разходите по нея.

Ответникът – директорът на Д"ОДОП" - С. при ЦУ на НАП, представляван от юрисконсулт В. моли съдът да отхвърли жалбата като неоснователна и недоказана по мотиви в решението му. Счита, че доказателството относно загубена лична карта на третото лице е неотнормимо, тъй като през 2016 г. също има корекция на резултати, а картата е загубена 2017 г. Представя за сведение решение по дело № 7881/2020г., образувано по жалба на съпругата на жалбоподателя, с което е отхвърлена жалбата срещу издадения РА. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

От фактическа страна съдът установи следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) №Р-22221019002030-020-001/ 02.04.2019 г. е възложено извършване на ревизия на П. И. Я. за определяне на задълженията за годишен и авансов данък за доходи от стопанска дейност като едноличен търговец по реда на чл. 26 от ЗДДФЛ и за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за периодите от 01.01.2016 г. до 31.12.2018 г. Заповедта е връчена на упълномощено лице на 24.04.2019 г., от която дата започва да тече определеният 3-месечен срок за извършване на ревизията. Със Заповед за изменение на ЗВР №Р-22221019002030-020-002/17.07.2019 г. срокът на ревизията е бил продължен, като е определен краен срок за приключването ѝ до 24.09.2019 г.

Заповедите са издадени от А. Г. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена със Заповеди №РД-01-803/07.06.2017 г. и №РД-01-818/10.05.2019 г. на директора на ТД на НАП С.. За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад (РД) №Р-22221019002030-092-001/02.03.2020 г., връчен на упълномощено лице на 06.03.2020 г. Писмено възражение по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК не е подадено.

Ревизията е приключила с РА №Р-22221019002030-091-001/24.03.2020 г., издаден от А. Г. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията, и А. Б. Г., на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на НАП С. – ръководител на ревизията. Спорният в настоящото производство данък върху доходите на физическите лица (ДДФЛ) за 2017 г. е 4 638,20 лв. и лихви за забава 915, 72 лв.

За да определи ДДФЛ в посочените в РА размери ревизията е направила следните констатации въз основа на извършени проверки и представени доказателства от ревизираното лице и трети лица. Приобщени са доказателства, събрани при контролно производство по отношение на съпругата на жалбоподателя Н. Х. Я..

При ревизията е констатирано, че жалбоподателя е местно физическо лице по смисъла на чл. 4, ал. 1 от ЗДДФЛ и по силата на чл. 6 от с.з. е носител на задължението за данъци върху доходи, придобити от източници в Република България и в чужбина. Семейният статус на лицето е „женен“, има едно непълнолетно дете. През

ревизираните периоди П. Я. е пенсионер и не е имал сключени договори по трудови и/или извънтрудови правоотношения. За 2016 г., 2017 г. и 2018 г. същият е подал декларации по чл. 50 от ЗДДФЛ, с които е декларирал доходи от отдаване под наем на недвижимо имущество, доходи от аренда на земя и доходи от електронна търговия.

Анализът на събраните в хода на ревизията доказателства е показал, че съвместно със съпругата си Н. Х. Я. е осъществявал електронна търговия на употребявани стоки. Установено е, че регистрацията в [фирма] е на името на съпругата. Според декларираните данни предмет на продажбите са били употребявани стоки, в т.ч. табелки на улици, стари плакети, пощенски картички и др., закупени от битпазар от В. К. П. с ЕГН [ЕГН] и продавани с търговска надценка от не повече от 10%. Направена е констатация, че Н. Я. и П. Я. не притежават собствен електронен магазин и не са извършвали продажби в търговски обекти. Стоките са били обявявани в различни интернет сайтове – OLX, ПРОДАВАЛНИК, БАЗАР БГ. Установено е, че ползвателите на мобилните телефони - абонати на [фирма], с конкретно посочени в РД номера, са Н. Я. и нейните родители, които също са получавали суми по наложени платежи.

П. и Н. Я. са подали ГДД по реда на чл. 50 от ЗДДФЛ за 2017 г. и 2018 г. с декларирана поравно печалба от извършваната съвместно интернет търговия. За 2016 г. не са декларирани такива приходи. В хода на ревизията П. Я. е представил справка, според която през 2016 г. са продадени стоки на стойност 20 625,01 лв., като неговата част е в размер на 10 300,00 лв.

Според разполагаемата информация, предоставена от [фирма] и наличните в информационната система на НАП данни, съпрузите са получили суми от наложени платежи общо за 2016 г. – 20 625,01 лв.; за 2017 г. – 68 842,70 лв. и за 2018 г. – 6 474,58 лв.

С оглед обема и честотата на доставките, ревизиращият екип е приел, че П. Я. е извършвал стопанска дейност с цел реализиране на печалба. В тази връзка е посочено, че по реда на чл. 48, ал. 2 от ЗДДФЛ размерът на данъка върху годишната данъчна основа за доходите от стопанска дейност като едноличен търговец се определя, като годишната данъчна основа по чл. 28, ал. 1 от ЗДДФЛ се умножи по данъчна ставка 15 на сто.

Установено е, че П. Я. не е декларирал доходи от електронна търговия, реализирани през 2016 г. и не е начислил дължим данък, а декларираният за 2017 г. доход, респ. дължим данък, е в значително занижен размер.

Установените при ревизията обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК – данни за укрита доходи, са приети от ревизиращия екип като основание за извършване на ревизията по особения ред, предвиден в чл. 122–124а от ДОПК. Ревизираният субект е уведомен за това посредством връчените уведомления по чл. 17, ал. 1, т. 2 и чл. 124, ал. 1 от ДОПК. Извършен е анализ на относимите към лицето обстоятелства по чл. 122, ал. 2, които в случая са визирани в т. 1, 2, 3, 4, 8, 16.

За 2016 г. ревизираното лице не е представило никакви документи във връзка с осъществяваната електронна търговия, респ. не е доказало документално извършените разходи. С дадени писмени обяснения П. Я. е претендирал приспадане на 25% нормативно признати разходи. В хода на ревизията е преценено, че упражняваната дейност не може да се третира като свободна професия, което би дало това право. В тази връзка е прието, че приходът, реализиран от електронна търговия, е равен на облагаемия доход. На основание чл. 122, ал. 1 от ДОПК е определена данъчна основа за облагане за 2016 г. в размер на 10 312,51 лв. и изчислен дължим данък в размер на 1

546,88 лв.

За 2017 г. П. Я. е подал ГДД, с която е декларирал реализирани доходи от стопанска дейност като едноличен търговец и доходи от друга стопанска дейност по чл. 29а от ЗДДФЛ, в т.ч. приходи – 3 500,00 лв., разходи – 0,00 лв. и счетоводна печалба – 3 500,00 лв. Дължимият данък в размер на 525,00 лв. е внесен.

Във основа на информацията, предоставена от [фирма] и при съобразяване на декларираните данни за осъществявана дейност съвместно със съпругата на ревизираното лице, органите по приходите са приели, че през 2017 г. последното е реализирало приходи от електронна търговия в размер на 34 421,35 лв. (1/2 от 68 842,70 лв.) Допълнително са обсъдени присъединените доказателства, събрани в хода на контролното производство по отношение на Н. Я. с УИН П-22221018213709. Според същите, във връзка с декларираните данни за продажба на употребявани стоки, придобити от В. К. П., ЕГН [ЕГН], е извършена проверка на последния. Лицето е отрекло да е продавало стоки на сем. Я. и е подало жалба до Софийска районна прокуратура за злоупотреба с личните му данни. В тази връзка е прието, че не са налице годни доказателства за извършените през периода разходи за покупка на употребявани стоки, респ. доходът, реализиран от електронна търговия, е равен на облагаемия доход. На основание чл. 122, ал. 1 от ДОПК е определена данъчна основа за облагане за 2017 г. в размер на 34 421,35 лв. и изчислен дължим данък в размер на 5 163,20 лв.

За 2018 г. П. Я. е подал ГДД, с която е декларирал реализирани доходи от стопанска дейност като едноличен търговец и доходи от друга стопанска дейност по чл. 29а от ЗДДФЛ, в т.ч. приходи – 6 474,58 лв., разходи – 5 786,41 лв. и счетоводна печалба – 688,17 лв. След приспадане на данъчни облекчения в същия размер е изчислен дължим данък в размер на 0,00 лв.

Органите по приходите са приели декларирания с ГДД размер на приходите от дейността. За удостоверяване на извършените разходи ревизираният субект е представил 9 фактури за покупка на стоки. Анализът на ангажираните документи е показал, че предмет на покупките са принтер, изделия от стъкло и керамика, унищожител за документи, албуми за марки, пощенски картички, кабел за компютър, хартия, тонер, два броя монети. Проверка в информационната система на НАП е показала, че фактурите са издадени от нерегистрирани по ЗДДС лица, а приложените към тях фискални бонове съдържат данни за фискални устройства, които не съответстват на притежаваните от посочените търговци. Установеното е мотивирало извод, че разходите, направени от ревизираното лице във връзка с дейността, не са документално обосновани. Изключение е установено единствено по отношение на фактурата, издадена от Монетен двор“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], удостоверяваща извършен разход в размер на 147,00 лв., който е взет предвид при определяне на годишната данъчна основа. След приспадане на данъчното облекчение в размер на 688,17 лв., на основание чл. 122, ал. 1 от ДОПК е определена данъчна основа за облагане за 2018 г. в размер на 5 639,40 лв. и изчислен дължим данък в размер на 845,91 лв.

За невнесените в срок данъци върху доходите от стопанска дейност като едноличен търговец, реализирани от П. Я. през 2016 г., 2017 г. и 2018 г. и облагаеми по реда на чл. 26 от ЗДДФЛ, на основание чл. 175 от ДОПК, във връзка с чл. 1 от ЗЛДТДПДВ, са начислени лихви в общ размер на 1 435,28 лв.

При административното обжалване на РА с решение № 1009 от 26.06.2020г. директорът на дирекция ОДОП е: изменил РА в оспорената част на установените

результати по ЗДДФЛ като данъка върху дохода от стопанска дейност за 2016 г. го е определил на 1 283,55 лв. и лихва в размер на 377,25 лв.; за 2018 г. данъка върху дохода от стопанска дейност го е определил на 836,16 лв. и лихва в размер на 76,19 лв. и е потвърдил РА в оспорената част на установеното задължение за данък върху дохода от стопанска дейност като едноличен търговец по ЗДДФЛ за 2017 г., ведно със съответната лихва, което е и предметът на съдебно обжалване. Като мотиви за потвърждаването на РА за данъка за 2017г решаващият орган е приел, че реализираните от П. Я. доходи не произтичат от нито една от дейностите, описани в §1, т.29 от ЗДДФЛ, които попадат в понятието свободна професия, за да може да му се признаят 25% нормативно признати разходи, в претендирания от него размер. Тъй като получените доходи от електронна търговия не са били декларирани изобщо или са декларирани в по нисък размер е налице съставът на чл.122, ал.1, т.2 от ДОПК – данни за укрита приходи и ревизията е протекла по особения ред, предвиден в чл. 122-124а от ДОПК. При определянето на данъчната основа за облагане с данък върху доходите за ревизираните периоди е извършен и задължителния анализ на критериите, изброени в чл. 122, ал. 2 от ДОПК, осигуряващ максимална обективност при формиране на данъчната основа и максимално доближаване до действителната такава, ако тя би могла да се определи по реда на материалния данъчен закон. За 2017 г. е установено, че ревизираният субект е декларирал доходи от стопанска дейност като едноличен търговец в размер на 3 500 лв. и дължим данък в размер на 525 лв., респ. същите са в значително по-малък размер от установените въз основа на данни за изплатени суми, предоставени от куриерското дружество. С подадената ГДД не са декларирани извършени разходи. И решаващият орган е приел, че представените в хода на ревизията твърдения за платени суми на физическо лице не могат да бъдат кредитирани като достоверни такива, доколкото в хода на извършената насрещна проверка последното е отрекло да е извършвало търговска дейност и е сигнализирано компетентните органи за злоупотреба с личните му данни, а други доказателства за извършени разходи не са били представени от страна на ревизирания субект и не са установени вследствие предприетите процесуални действия. Ответникът е споделил като основателно прието от ревизиращите органи, че доходът, реализиран от електронна търговия, е равен на облагаемия доход. Полагащото се данъчно облекчение в размер на 7 920 лв. е приспаднато изцяло в частта на облагането с данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ. По тези съображения решаващият орган е счел, че органите по приходите правилно и законосъобразно са определили годишната данъчна основа и дължимия данък за 2017 г.

В хода на съденото производство като доказателства са приети административната преписка, както и по искане на жалбоподателя е предоставена информация от Дирекция „Български документи за самоличност“, изх.№ 285300-1169-29.10.2021г. В писмото се посочва, че при справка в регистъра НРБЛД, В. К. П. има издавана лична карта със съответния номер от 08.11.2013г. от СДВР, която на 28.03.2017г. е обявена от 04 РУ СДВР за „невалидна“ с причина „изгубена/открадната“ на основание подадена молба от лицето –декларация по чл.17 от Правилника за издаване на българските лични документи.

По повод представеното от ответника решение на АССГ № 1172/25.02.2021г. по адм.дело № 7881/2020г. по повод обжалване на РА, издаден паралелно на съпругата на жалбоподателя Н. Я., при същите обстоятелства, вид данъчни задължения,

облагани доходи от същата дейност и периоди, съдът извърши служебна проверка в интернет страницата на ВАС на РБ и констатира, че посоченото решение е отменено с решение № 3040/31.03.2022г. по адм.дело № 6792/2021г. на ВАС на РБ и вместо него касационната инстанция е постановила решение за отмяна на РА в частта относно в частта относно установеното спрямо съпругата на жалбоподателя Н. Я. задължение за данък върху доходите от стопанска дейност като едноличен търговец за 2017 г. в размер на 4638,20 лв. ведно с лихви за забава в размер на 902,38 лв.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срок - на 20.07.2020г. при връчено на 06.07.2020г. решение и от надлежна страна, след изчерпване на административния ред за обжалване, поради което е допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Ревизията е възложена от оправомощено за това лице, приключила е в определения от закона и ЗВР срок, ревизионният доклад и ревизионният акт са издадени от компетентни органи по приходите, съгласно чл. 119, ал. 2 от ДОПК, оправомощени по реда на чл. 7, ал. 3 от ЗНАП, в изискуемата от закона форма и съдържат реквизитите по чл. 117, ал. 2 и чл. 120, ал. 1 от ДОПК, т. е. спазени са процесуалноправните разпоредби за възлагане и провеждане на ревизионното производство.

По отношение на необсъждането на подадено възражение по чл.117, ал.5 от ДОПК в РА, това нарушение е несъществено, тъй като подаването на възражението е обсъдено в решението, но е намерено за неоснователно и по този начин не е пречатвало правото на защита на жалбоподателя.

Спорът е за материалната законосъобразност на определения на жалбоподателя данък върху доходите от стопанска дейност като едноличен търговец за 2017 г. в размер на 4638,20 лева ведно с лихви за забава в размер на 902,38 лева.

Съдът съобрази приетото по същите факти и признаване на разходи за дейността в решение № 3040/31.03.2022г. на ВАС на РБ по отношение на определеното задължение на съпругата за същите доходи и дейност – за една втора от тях. Следва да се има предвид и принципа за законност по чл.2, ал.1 от ДОПК за прилагане на законите точно и еднакво спрямо всички лица. В случай, че настоящият съд не възприеме окончателното решение на ВАС на РБ за облагането на останалата половина на същите доходите, получени от съпругата на жалбоподателя в режим на СИО, би се стигнало до коренно различно третиране на еднакви случаи, което би било неправилно.

Неправилни са изводите на органите по приходите, че от определената данъчна основа за 2017г. на установените доходи от дейността на жалбоподателя в размер на 34 421, 35 лева не следва да се приспадат разходи, тъй като такива не било доказано да са извършени от ревизираното лице, включително неправилно не е кредитирано твърдението му за закупуването на част от стоките от трето лице, което в рамките на насрещната проверка пред данъчните органи отрича извършването на тези сделки в полза на ревизираното лице и на неговата съпруга.

Необосновано, предвид събраните в хода на ревизията доказателства, органите по приходите не кредитират представените при ревизията договори и констативни протоколи, двустранно подписани от Н. Я. и П. Я. и третото лице В. П. и не отчитат направените от Я. разходи по придобиване на стоките през 2017 г. Подписите върху договорите и констативните протоколи на Н. и П. Я. като получатели на стоките и третото лице В. П. като предаващ стоките не са оспорени от приходните органи и не е проведено производство по оспорването им, съответно на това основание да бъдат изключени като доказателство. За да не признаят така направените разходи по закупуване на процесните употребявани стоки, ревизиращите органи се позовават само на твърдението на третото лице П. съгласно негова декларация декларация вх. № 02-59-00-14 от 28.01.2019 г. / на л. 313 от преписката/, според което последният отрича да е извършвал търговски сделки с Н. и П. Я. и че не ги познава, със съмнение относно кражба на лични данни. Ревизията не е извършила проверка на третото лице П. какви доходи е доходи е декларирал през 2017г., дали осъществява търговска дейност и др. В този смисъл едностранно е кредитирано само неговото твърдение. Същевременно от представеното по делото писмо УРИ 285300-1169 от 29.01.2021 г., издадено от директора на дирекция „БДС“ при МВР, личната карта на третото лице В. П. е обявена за „невалидна“ с причина „изгубена/открадната“ на основание подадена молба № 596 от 28.03.2017 г., което прави възможна тезата на жалбоподателя и е съответна на посоченото от третото лице предположение за неправомерно ползване на личните му данни. Няма информация извършена ли е проверка от прокуратурата по сигнала на третото лице и какъв е резултатът. В този смисъл, дори и в хипотезата на договаряне с лице, което се представя за съконтрагент /продавач на стоки/ с чужд документ за самоличност, това не би довело до категоричния извод, че не е осъществена продажба на съответните стоки, респ. до неизвършването на съответните разходи по закупуването на тези стоки. Следователно, необосновано органи не са признали на Я. и на съпругата му направените разходи за закупуване на процесните употребявани стоки от лице с имена В. П. за 2017 г. общо 61 801 лв. съгласно договорите и констативните протоколи за предадените стоки. Жалбоподателят не оспорва факта, че за процесната 2017 г. е получил заедно със съпругата си доходи от извършваната електронна търговия за сумата от 68 842,70 лева. При приспадане от посочената сума на описаните разходи за закупуване на стоките от В. П. в общ размер на 61 801 лв. остава сума в размер на 7 041 лв., общо за двамата съпрузи. Съгласно декларирано от П. Я. в ГДД по чл. 50 ЗДДФЛ за 2017г- са декларирани доходи от стопанска дейност като ЕТ и доходи от друга стопанска дейност по чл.29 а ЗДДФЛ в размер на 3500 лв. / приходи/, разходи 0,00 лв. и счетоводна печалба в размер на 3500 лв. при внесен ефективно данък в размер на 525 лв. Следователно РА е незаконосъобразен в оспорената част относно задължението по чл. 48, ал. 2 ЗДДФЛ за 2017 г., като определянето на данък за довносяне в размер на 4 638,20 лв. и лихви за забава 915, 72 лв. се явява необосновано и неправилно, поради което следва да се отмени.

Жалбоподателят не е претендирал разноски и предвид изхода на спора съдът не присъжда.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 160, ал. 1, предл. първо от ДОПК, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Ревизионен акт № Р-222210109002030091-091-001/24.03.2020г., издаден от органи по приходите в ТД на НАП С., потвърден с решение № 1009 от 26.06.2020 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ - С. при ЦУ на НАП в частта относно установеното спрямо П. И. Я. задължение за довносяне на данък върху доходите от стопанска дейност като едноличен търговец за 2017 г. в размер на 4638,20 лв. и лихви за забава в размер на 902,38 лв.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: